

[Rytter.]

medføre en Merudgift paa 9 700 Kr. Jeg tror ikke, at det vil holde. Jeg er glad over, at de Tal, jeg nævnte i sin Tid, er blevet meget overskredet i den rigtige Retning, men jeg tror, som sagt, ikke, at den nu foretagne Beregning vil holde. Det maa imidlertid Fremtiden vise.

Hvad jeg ikke forstaar, er, at man, naar det af de nu fremskaffede Oplysninger fremgaar, at de sagkyndige siger, at man maa tage i Betragtning, at Arresthuset i Nibe ikke duer, ikke hører noget fra Ministeriet om, hvilke Udgifter det vil foranledige.

Endvidere har vi faaet oplyst, at de sagkyndige siger, at hvis Retskredsen bliver delt, maa der ansættes en Fuldmægtig og en à to Kontorister mere. Heller ikke om dette hører man noget fra Justitsministeriet, hverken for eller imod, skønt det dog er et haardt Forlangende, at vi her i Rigsdagen skal vedtage noget, som, efter hvad der fremgaar af de fremskaffede Oplysninger, ikke kan holde Stik, idet der ifølge Udtalelser af de Folk, som man ellers plejer at holde sig til, maa ansættes 1 Fuldmægtig og 1 à 2 Kontorister mere.

Det forekommer mig ogsaa mærkværdigt, at Justitsministeren, naar han fremsætter et saadant Lovforslag, ikke med et Ord omtaler Spørgsmaalet om Dommernes Stilling til Sagen. Den tidligere Dommer har afgivet en meget kraftig Indstilling, som er fremskaffet paa Udvalgets Foranledning, og den nuværende Dommer har givet Møde i Udvalget, og jeg tror, at alle dør uden Hensyn til, om de hørte til Flertallet eller Mindretallet, maatte finde hans Ord gode. Han fremhævede meget stærkt, at hvis Retskredsen blev delt, vilde der ikke være nok at bestille for Dommeren i nogen af Retskredsene, og jeg maa sige, at de Tal, som fremgaar af de fremskaffede Oplysninger, tyder i samme Retning. Jeg skal nævne, at af Retssager er der i den samlede Retskreds 408 i et Aar. I Byretten regner vi med ca. 4 000 Retssager hos en enkelt Dommer. Ganske vist er der i Retskredsen ogsaa kriminelle Sager, men Forskellen er dog fænomenal stor. Hvad de offentlige Boer angaar, er der 28. Vi regner i Byretten med saadan noget som 800 til 3 Dommere, altsaa langt over, hvad der er her. Endvidere er

der Tale om 40 Statsadvokatsager. Det er jo næsten intet, og naar det skal deles i to Dele, saa bliver det endnu mindre, Dommerne faar at bestille. Deroppe har Dommeren selvfølgelig saavel civile som offentlige Sager tillige med de andre Forretninger; men han har jo ogsaa Fuldmægtige, og det nytter ikke, man siger, saa tager vi Arbejdet bort fra Fuldmægtigene, thi saa kan Arbejdet deroppe ikke blive en Uddannelse for Fuldmægtigene.

Vi har nu faaet en Erklæring baade fra den nuværende og fra den tidligere Dommer, men for Ministeriet forelaa i Forvejen en Erklæring fra den daværende konstituerede Dommer, og den gik ogsaa meget stærkt imod en Deling af Embedet ud fra de samme Betragtninger: at Udgifterne vil blive større, end Ministeriet har angivet. Heller ikke det omtaler Ministeriet. Jeg kan derfor ikke i nærværende Tilfælde slutte mig til den Anskuelse, som jeg ellers altid har sat en Ære i at kæmpe for — hvad der for Resten har været ganske unødvendigt, da det har været almindeligt anerkendt —, at Justitsministeriets Lovforslag var godt underbyggede og indeholdt udtømmende Oplysninger.

Den ærede Ordfører indtager det Standpunkt, at vi her i Rigsdagen skal hjælpe Landets Børn, og Mindretallet har selvfølgelig den samme Anskuelse. Det er jo vor Pligt, vi maa søge at gøre Samfundsforholdene saa gode som vel muligt for alle. Den ærede Ordfører talte godt for Nibe og Løgstørs Interesser, men vi mener i Modsetning til ham, at man ikke maa se alene paa det „Barn“, der hedder Nibe-Løgstør. Der er jo nogle Forældre, der er tilbøjelige til at begunstige et Barn paa de andres Bekostning, og Flertallets Forslag er dikteret af Hensynet til Beboerne deroppe; det tager i særlig Grad Hensyn til Nibe-Løgstørs Interesser, medens Mindretallet vil søge at ordne Forholdene saa godt som muligt ikke alene for dette Barn, men for alle Landets Børn, saa det bliver til Gavn for os alle.

Justitsministeren har ræsonneret som saa, at Smaaembederne kan have deres store Betydning for Befolkningen, ogsaa af Hensyn til Dommerfuldmægtigene, for dem har vi mange af, og naar der er flere Embeder, har de større Udsigt til at faa et Embede; men det Ræsonnement